

[Elias Lauf.]

tilbage til Danmark i deres bedste alder. Derfor foreslår jeg, at Grønlandstillægget udbetales i Grønland til de udsendte tjenestemænd, så længe de pågældende er i funktion deroppe. Ellers kan Grønlandstillægget ikke blive andet end en narresut.

I øvrigt kan jeg fuldt ud tilslutte mig de udtalelser, som min kollega, det ærede medlem hr. A. Lyng, fremsatte ved første behandling om, at udrustningshjælpen, opdragelsestilskuddet og andre smårettigheder, tjenestemændene i Grønland hidtil har haft, må bibeholdes indtil videre. Ligeledes er jeg enig med min kollega i det synspunkt, at det vil være uklogt at afvise det begyndende private initiativ ved starten ved alt for stramme særregler, da dette også har sin mission i kulturel henseende.

Det er mig en glæde at erfare, at behandlingen af bestillingsmændenes inddragelse i tjenestemandsguppen, som nok er en af de vigtigste og vanskeligste sager, lønningskommissionen har beskæftiget sig med, er godt fremskredet. Jeg afstår fra nu at udtale mig om enkelthederne, men understreger vigtigheden af dette spørgsmåls løsning på en mere retrærdig måde, og denne vil bedst kunne opnås ved et godt samarbejde mellem lønningskommissionen og de interesserede i Grønland. Derfor vil jeg anbefale, medens der nu er god forbindelse med Grønland, at forelægge lønningskommissionens betænkning for bestillingsmændene i Grønland, så at man deroppe kan få lejlighed til at se nærmere på sagerne til udtalelse og eventuelt at fremkomme med ændringsforslag, som man plejer at gøre herved.

Ole Bjørn Kraft: Jeg har nogle få bemærkninger at gøre til den højtærede minister uden portefølje.

Den 21. maj blev den højtærede minister af bladet BT spurgt om sin motivering for den holdning, han indtager over for den sag, vi her behandler; den højtærede minister svarede følgende — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere —:

„Der må være solidaritet. Det er det samme, som hvis spillere fra KB, Frem og AB, som til daglig spiller mod hinanden, kommer på landsholdet. Så må de spille sammen. Teoretisk kan enhver

spiller på banen sparke bolden, hvorhen han vil, men så går det ud over holdet.“ Ganske karakteristisk bemærkede det ærede medlem hr. Niels Andersen, der også var til stede ved denne lejlighed:

„Man kan også kikse en bold.“

Når man absolut vil være åndfuld, løber man den risiko at komme farligt i nærheden af vrøvlet. Jeg tror, at den højtærede minister uden portefølje vil indrømme mig, at det er sket i dette tilfælde. Billedet er ikke engang godt; det er jo ikke sådan, at de forskellige klubber ikke ønsker, at de mænd, der er sat på landsholdet, skal arbejde hen mod et fælles mål. Men forholdet her er det, at den højtærede minister ikke er enig med det hold, han er udgået fra. Det er imidlertid slet ikke det, der i virkeligheden interesserer mig. Det, der interesserer mig, er, at den højtærede minister tror, at det er nok til at klare den stilling, den højtærede minister indtager, ved at komme med en flot bemærkning.

Jeg vil derfor gerne som medlem af tinget i overensstemmelse med en gammel tradition i folketinget rette den opfordring til den højtærede minister, at han giver tinget en redegørelse for sin holdning i denne sag. Det er ikke tilstrækkeligt at give en flot forklaring som den, jeg har citeret. Tinget har krav på at få at vide, hvilken saglig opfattelse den højtærede minister har af dette spørgsmål. Tinget har krav på at få at vide, hvilken del af retsforbundet den højtærede minister mener handler ret, og hvilken del den højtærede minister mener handler forkert; og det kan ikke være således, at en minister af det høje ting er rede til at svare bladet BT, men ikke vil svare folketinget og overlader det til en anden minister at svare på sine vegne. Jeg beder altså den højtærede minister uden portefølje tage ordet og give tinget en saglig redegørelse og forklaring på sin holdning i denne sag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne først knytte et par bemærkninger til det, der er fremført af de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Elias Lauf vedrørende de grønlandske forhold. Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen kan jeg sige, at det er rigtigt, at der har været en del diskussion om alderen ved pensionering af